

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 marca 1973 r.

w sprawie dodatków dla sędziów delegowanych do pracy w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Na podstawie art. 5, art. 8 ust. 2 i art. 10 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sędziom sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych delegowanym do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości (łącznie z Centralnym Zarządem Zakładów Karnych) przysługuje na czas delegacji zamiast dodatku funkcyjnego dodatek specjalny przewidziany w załączniku nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 29, poz. 185, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 14, poz. 101 oraz z 1972 r. Nr 55, poz. 369) według stawek:

Lp.	Funkcja	Stawka dodatku specjalnego
1	Dyrektor departamentu (biura, gabinetu, zespołu)	6—1
2	Wicedyrektor departamentu (biura, gabinetu, zespołu), doradca ministra, główny specjalista poza departamentem (biurem, gabinetem, zespołem)	7—2

Lp.	Funkcja	Stawka dodatku specjalnego
3	Naczelnik samodzielnego wydziału, główny specjalista w departamencie (biurze, gabinecie, zespole)	8—3
4	Naczelnik wydziału, starszy specjalista, starszy radca prawny, wizytator	10—4
5	Specjalista, radca prawny	12—5
6	Starszy radca	14—6

2. W wyjątkowych wypadkach dodatek specjalny może być przyznany również asesorowi sądowemu w wysokości przewidzianej w tabeli wymienionej w ust. 1 pod lp. 6.

§ 2. W okresie pobierania dodatku specjalnego nie przysługują sędziemu żadne inne dodatki z wyjątkiem dodatku za wysługę lat.

§ 3. W zakresie dodatków specjalnych mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 2 ust. 2, § 4 ust. 1 oraz

§§ 8, 10 i 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 29, poz. 185, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 14, poz. 101 oraz z 1972 r. Nr 55, poz. 369).

§ 4. Pracownicy wymienieni w § 1 mają prawo do nagród w wysokości i na zasadach przewidzianych w § 13 rozporządzenia wymienionego w § 3.

§ 5. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc § 10a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

12 maja 1959 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 31, poz. 184, z 1961 r. Nr 57, poz. 316, z 1963 r. Nr 44, poz. 246, z 1964 r. Nr 38, poz. 241 i z 1966 r. Nr 35, poz. 213).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz